

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1452/2025
03.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Саше Павловића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж3 8/25 од 18.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Саше Павловића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж3 8/25 од 18.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 9К.бр.73/24 од 18.10.2024. године окривљени АА је на основу члана 423. тачка 1) ЗКП ослобођен од оптужбе за кривично дело ометање и спречавање доказивања из члана 336. став 1. КЗ. Одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем сходно члану 262. став 2. ЗКП. Општећени ББ и ВВ су упућени да имовинскоправни захтев могу остварити у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1.бр.309/24 од 17.03.2025. године усвојена је жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Нишу, па је преиначена пресуда Основног суда у Нишу 9К.бр.73/24 од 18.10.2024. године тако што је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци у коју му се урачунава време проведено на задржавању од 10.10.2016. године до 12.10.2016. године, те је окривљени истовремено осуђен и на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, па је окривљени обавезан да накнади трошкове кривичног поступка који су настали пред Основним судом у Нишу, а о чијој висини ће тај суд одлучити посебним решењем када се за то прибаве подаци, а окривљени је обавезан и да Вишем суду у Нишу накнади паушал у износу од 5.000,00 динара у року

од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док су оштећени ББ и ВВ упућени да имовинскоправни захтев могу остварити у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Нишу КжЗ 8/25 од 18.09.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена је пресуда Вишег суда у Нишу Кж1.бр.309/24 од 17.03.2025. године.

Бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Саша Павловић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу КжЗ 8/25 од 18.09.2025. године, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 7) и 9) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине пресуду Апелационог суда у Нишу КжЗ 8/25 од 18.09.2025. године и предмет врати том суду на поновни поступак и одлуку или да преиначи наведену пресуду тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе за кривично дело спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 1. КЗ и досудити му трошкове кривичног поступка на терет буџетских средстава суда, као и да браниоца окривљеног позове на седницу већа.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Саше Павловића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП, пак, одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, решењем поставља јавни тужилац или председник суда. Наведеним одредбама, по ставу Врховног суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, већ и до када мора имати браниоца који му је постављен по службеној дужности.

У конкретном случају, подносилац захтева адвокат Саша Павловић је решењем В.Ф. председника Основног суда у Нишу Су.бр. VIII-49 45/2024 од 16.08.2024. године, на основу члана 74. тачка 4) ЗКП, постављен за браниоца по службеној дужности

окривљеном АА у предмету Основног суда у Нишу К.бр.73/2024, будући да је решењем Основног суда у Нишу Кв.бр.583/2023 од 08.06.2023. године против окривљеног дозвољено суђење у одсуству за кривично дело спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 1. КЗ, а изабрани бранилац окривљеног је отказао пуномоћје. Одбрана по службеној дужности у процесној ситуацији из члана 74. тачка 4) ЗКП - ако се окривљеном суди у одсуству предвиђена је од доношења решења о суђењу у одсуству, па док суђење у одсуству траје, чиме је та одбрана у процесном смислу исцрпљена.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном АА у предмету Основног суда у Нишу К.бр.73/2024 правноснажно окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Нишу КжЗ 8/25 од 18.09.2025. године, те како је након правноснажног окончања тог кривичног поступка захтев за заштиту законитости поднео адвокат Саша Павловић, који је окривљеном у том поступку био постављен за браниоца по службеној дужности, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП), имајући у виду напред цитиране законске одредбе, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости након правноснажно окончаног поступка, па је предметни захтев стога недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић